

LAULUJEN AARREAITTA IV

Väinö Hotti

JOHN BUNYAN

(nettikuva)

Teh.VHn

John Bunyan oli kristillinen saarnaaja ja kirjailija. Hänet tunnetaan ennen kaikkea teoksestaan Kristityn vaellus, joka on tunnetuin kristillinen allegoria. [Wikipedia](#)

Synty: marraskuu 1628, Elstow, Yhdistynyt kuningaskunta

Kuoli: 31. elokuuta 1688, Snow Hill, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta

*John Bunyan syntyi 1628 Bedfordshiressä Englannissa köyhän kupariseppän poikana. Täytettyään 17 vuotta hän rupesi sotamieheksi parlamentin joukkoihin. Hän meni naimisiin köyhän tytön kanssa. Avioliitto vaikutti syvästi B:n luonteen kehitykseen. Omaelämäkerrassaan kertoo B. **olleensa hyvin jumalaton mies**. Kupariseppänä ollessaan hän saavutti kuuluisuutta suurena kiroilijana. Armollinen Vapahtaja kohtasi julkisen synnintekijän ja pilkkaajan ja hän koki syvän hengellisen murroksen. Pian hän liittyi Bedfordin baptisteihin ja toimi rohkeana julistajana ja saarnaajana. Ajan kirkollinen mahti nousi palavahenkistä saarnamiestä vastaan, ja B. tuomittiin vankeuteen. **Uskonsa tähden B. sai olla 12 vuotta vankeudessa**. Täällä hän ryhtyi kirjalliseen työhön ja kirjoitti kuuluisan teoksensa ”Kristityn vaellus”, joka on kuolematon. Vapaaksi päästyään B. toimi ahkerana julistajana ja palavahenkisenä sielujenvoittajana elämänsä loppuvuosiin asti (Rantanen, Kuninkaasta on minun lauluni, s.36).*

1. Vuori korkea, Tiekin vaivalloinen. Kuitenkin kulkea Läpi ahdingoitten Aion perille Tälle vuorelle.
2. Ei saa uupua, Joka mieli käydä Elon poluilla, Pitää vaivaa nähdä, Valvo sydänyöss` Muuten turha on työss.
3. Paremp` on, kun saa Murhetta tiellä taivaan, Kuin jos kiiruhtaa Ilmielin vaivaan: Mieleheni se Paina syvälle (HLV 207 / John Bunyan).

AATU HEISKANEN

(nettikuva)

Aatu Heiskanen oli suomalainen sananjulistaja, kirjailija, runoilija ja säveltäjä. [Wikipedia](#)

Syntyi: 10. lokakuuta 1886

Kuoli: 15. joulukuuta 1941

Suurimman suosion Heiskasen lauluista on saanut esiteltävänäme oleva ”Merens laulu”. Sen sävelmä on syntynyt ennen sanoja. Sävelmän syntyminen tapahtui Ollilassa Karjalan kannaksella 1924. Sen innoittajana oli laulu ”Sanassas` mua pidä, Jeesus”.

Puoli vuotta sävelmän syntymisen jälkeen tapahtui Pohjanlahdella koko Suomen kansaa järkyttänyt merionnettomuus. Tämä antoi aiheen laulun ”Pauhatkoonpa elon meri” syntymiseen. Näin kertoo laulun tekijä:

- Syksyllä 1924 tapahtui sotalaivallemme SII haaksirikko Pohjanlahdella. Se hukki hirmumyrskyssä ja vei mukanaan puolisen sataa nuorta Suomen miestä. Olin niihin aikoihin Merikarviolla. Eräänä päivänä sain sanat edellämainittuun sävelmään. Ne tulivat vaivattomasti, ja aiheen sanoihin sain tuosta sotalaivan hukkumisesta...

Ei muuten ole ihme, että laulu on tullut suosituksi. Se sopii suomalaiseen kristillisyyteen hyvin. Kaunis mollisävelmä, sanat, joissa on nöyrän sydämen turvallista luottamusta Taivaalliseen Isään, jonka kädessä elämämme on, luo lauluun kirkkautta, joka valaisee pimeässä vaeltavan sydäntä (Rantanen, Kuninkaasta on minun lauluni, ss.70,71).

- 1. PAUHATKOONPA ELON MERI, PURTEN KESTÄÄ SEN.
RIITTÄVÄ ON PYHÄ VERI, EPÄILE SIT` EN.**
- 2. PURTENANI ONPI ARMO, ARMO IKUINEN.
SÄRJE SIT` EI MEREN TARMO VAIKKA VIHAINEN.**
- 3. JOHTAJANI ITSE HERRA, TAIVAHAN JA MAAN.
HÄNPÄ VOITTI MEREN KERRAN HÄLTÄ AVUN SAAN.**
- 4. VAAROJA ON PALJON KYLLÄ, MUTTA PELKÄÄ EN.
TAIVASHAN ON MEREN YLLÄ HALLITSIJA SEN.**

5. PUHDISTAAHAN MYRSKY PURREN, PAINOT PUDOTTA.
KULKISINKO SITTEN SURREN, VAIKKA AALTOAA.

6. RAUHAN RANTA SILMÄÄN SIINTÄÄ, SINNE IKÄVÖIN.
SINNE MIELEN AINA KIINTÄÄ PÄIVIN SEKÄ ÖIN.

(Aatu Heiskanen)

WILHELMI MALMIVAARA

(nettikuva)

Wilhelm "Wilhelmi" Malmivaara oli suomalainen kirkkoherra, kansanedustaja, kirjailija ja virsirunoilija. [Wikipedia](#)

Syntyi: 13. helmikuuta 1854, Lapua

Kuoli: 12. tammikuuta 1922, Lapua

Vanhemmat: Niilo Kustaa Malmberg

Lapset: Väinö Malmivaara, Arvi Malmivaara

Lapsenlapset: Tatu Malmivaara, Jukka Malmivaara

Lapsenlapsenlapsi: Juha Malmivaara

OI HERRA JOS MÄ MATKAMIES MAAN

1. Oi Herra, jos mä matkamies maan Lopulla matkaa nähdä sun saan, Oi, jos mä kerran Näkisin Herran Kunniassaan!
2. Sinua kaipaa sydämeni, Sun puolees huutaa mun henkeni. On yksin tästä Se ikävästä Kyyneleeni.
3. Muut kaikki hylkää, vaan sinä et. Autuuden särkyneet sydämet Sinulta saavat, Sä luet haavat Ja kynelet.
4. Mua auta, Herra, mä toivon vaan, Vaikk` ei ois toivoa ollenkaan. En päästä sua, Ennenkuin mua Käyt siunaamaan.
5. Oi Herra, suothan sä minulle Sun armos voimaksi matkalle. Anteeksi anna, Mua nosta, kannä, Vie perille!
6. Oi saanhan joukkoon autuaitten Kanss` ystäväini ja omaisten Mä päästä kerran Luo armon Herran, Oi saanhan sen. (Vvk.600 / Wilhelmi Malmivaara)

Jos valittaisiin kymmenen suosituinta suomalaista hengellistä laulua ja virttä, melko varma asia on, että näiden joukossa, ihan ensimmäisessä rivissä, olisi Malmivaaran kaunis rukous- ja kilvoitusvirsi. Virren suosio on suuri. Alinomaan huomaa siitä lainattavan jonkin säkeistön kuolinilmoituksiin, ja ahkerasti virttä lauletaan haudoilla, kodeissa ja hengellisissä tilaisuuksissa...

*Wilhelmi Malmivaarankin tie, kuten monen Jumalan suuren, oli **kärsimyksien kiveämä**. Erikoisesti vuosi 1901 oli synkkä. **Lyhyenä aikana vei armoton lavantauti vaimon ja kaksi lasta**. Kaksi vuotta myöhemmin näki esiteltävänämme oleva virsi päivänvalon Hengellisen Kuukausilehden palstoilla. On sanottu, että virren syntysanojen lausujana olisi ollut se raskas murhe, jonka painon alla koeteltu pappi vaelsi nähdessään lyhyen ajan kuluessa kuoleman kolme kertaa astuvan kynnyksensä yli. Näin saattaa ollakin. Malmivaaran laulussa on sanoma. Sellaiset laulut harvoin syntyvät myötäisillä taipaleilla ja elämän aurinkoisilla rinteillä (Rantanen, Kuninkaasta on minun lauluni, ss.115,116).*

VILHO RANTANEN

(nettikuva)

Vilho Einari Rantanen oli suomalainen Vapaakirkon saarnaaja, sisälähetystyöntekijä, toimitussihteeri, päätoimittaja, kirjailija ja runoilija. [Wikipedia](#)

Synty: 16. helmikuuta 1899, Nurmo

Kuoli: 7. heinäkuuta 1978, Jyväskylä

SINUN TIESI ON SITTEKIN PARHAIN

1. Sinun tiesi on sittenkin parhain, Vaikka meistä ei tuntuisi niin, Vaikka veisi se kuoleman alhoon Tai kyyneliin, Kärsimyksiin.
2. Sinun tiesi on sittenkin parhain, Vaikka ohdaketietä se ois, Vaikka maallisten riemujen sijaan Vain tuskaa se sieluuni tois.
3. Sinun tiesi on kaitaista tietä, Siksi harvat sen löytävät vaan, Mutta päässä sen päärlyiset portit Vie kunnaille iäisen maan. (**Vilho Rantanen**)

SUN HENKESI SATEEN ALLE

1. Sun Henkesi sateen alle Mun sieluni uupunut vie! Oi, kirkasta huokaavalle Ristin siunattu, kaita tie! Oi kirkasta j.n.e.
2. Ei riitä jos kerran sulta Sun kasteesi siunatun sain. Mä tarvitsen uutta tulta, Uutta armo matkallain. Mä tarvitsen j.n.e.
3. Ei uupua kesken matkaa Tien kaitaisen kulkijat saa. On määränä siksi jatkaa, Kunnes eessä on toivon maa. On määränä j.n.e.
4. Sun Henkesi sateen alle Mun sieluni uupunut vie! Oi, kirkasta huokaavalle Ristin siunattu, kaita tie! Oi kirkasta j.n.e. (Vilho Rantanen)

SUN ARMOS VARAAN

1. SUN ARMOS VARAAN, OI HERRA, JÄÄN, KUN ANSIOTA EI YHTÄKÄÄN, OO MULLA TUOTAVAKS` ETEHESI, SIKS` TUON MA SYNTISEN SYDÄMENI.
2. SUN VERES YKSIN VAIN KOKONAAN, MUN SYDÄMENI VOI PUHDISTAA. SIKS` KAIPAAN LUOKSESI GOLGATALLE, SUN RISTIS SIUNATUN VIRRRAN ALLE.
3. ON SIELLÄ AUTUUS, MÄ TIEDÄN SEN, MISS` LIIKKUU YSTÄVÄ SYNTISTEN, MISS` KUORMAT KIRPOOVAT KUORMATULTA, JA RAUHAN, KRISTUS, SAA SIELUT SULTA.
4. MÄ SUA VARRON JA SUUREMPAA, HENKENI VOIMAASI ODOTTAAN. MUA KASTA KASTEELLA TAIVAHASI, TYÖS` KALLIS SYVENNÄ SIELUSSANI.
5. SUN ARMOS VARAAN MÄ JÄÄN, MÄ JÄÄN, TOIVOEN, ETTÄ KUN MATKAN TÄÄN, MÄ PÄÄTÄN, LUOKSESI ARMO MULLA, OIS PÄÄRLYPORTTIEN KAUTTA TULLA. (Vilho Rantanen)